

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 3 năm 2014

Số 179

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thực hành thế nào mới gọi là chơn?
2. Loại người nào thật sự không có lương tâm?
3. Tình nghĩa vợ chồng do đâu mà có?
4. Sự tiến triển của tâm linh do đâu mà có?
5. Muốn thấy ánh sáng ở cõi khác thì phải làm sao?
6. Thuyền muốn về Bến Giác thì thuyền phải làm sao?
7. Sức khỏe do đâu mà có?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 7 tháng 6 năm 1996 1) Hỏi: Thực hành thế nào mới gọi là chơn? Đáp: Thừa thực hành liên tục và không thay đổi mới gọi là chơn, một đường lối thẳng hoa thay vì quanh quèo, không phí thì giờ, chỉ có tiến không lùi. Kệ: Cảm thức trần gian rõ đạo mùi Thực hành chất phác tự an vui Gieo duyên tận độ không trì trệ Pháp giới phân minh chẳng có lùi.	Ngày 8 tháng 6 năm 1996 2) Hỏi: Loại người nào thật sự không có lương tâm? Đáp: Thừa loại người hướng ngoại, không hiểu lấy chính mình, tự phá hoại tâm thân của chính họ, quên nguồn gốc của Trời Đất đã hình thành cơ tạng tinh vi cho chính họ. Đó là một đại tội, chết xác thác ra ma, không sao chuộc được tội của chính mình, mất sáng suốt chạy theo đồng tiền, tranh chấp giết chóc lẫn nhau. Lúc hên tưởng lầm là mình đã đạt thành, lúc xui thì chẳng ai giúp đỡ, đến lúc già chết muốn ăn năn cũng không kịp. Kệ: Cảnh trần khó khổ triền miên động Sống cảnh điều linh tự dối lòng Rắc rối khổ tâm không lối thoát Hồn không thanh nhẹ chuyển lòng vòng.
Ngày 9 tháng 6 năm 1996 3) Hỏi: Tình nghĩa vợ chồng do đâu mà có? Đáp: Thừa tình nghĩa vợ chồng do Trời Đất ấn định từ linh khí và duyên kết hợp, cho nên khi thành vợ chồng rồi là tâm người ổn định, gia cang đầm ấm chung lo cuộc sống mới, đương đầu với mọi hoàn cảnh, từ nghịch cho đến thuận. Kệ: Chung vui cộng tác hằng tuần học Khó khổ cùng cam chuyên thức làm Vay mượn cũng diu chung một cảnh Đồng vui đồng khổ chẳng dám tham.	Ngày 10 tháng 6 năm 1996 4) Hỏi: Sự tiến triển của tâm linh do đâu mà có? Đáp: Thừa sự tiến triển của tâm linh do thực hành pháp môn mà có, tin tưởng nơi khả năng sẵn có của chính mình mà phát triển, tùy theo luật nhân quả. Kệ: Thực hành khai triển tiến từ giờ Giải mở tâm tư chẳng ước mơ Cơ tạng không còn nuôi uất khí Thật thà thanh nhẹ chẳng còn mơ.
Ngày 11 tháng 6 năm 1996 5) Hỏi: Muốn thấy ánh sáng ở cõi khác thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn thấy ánh sáng ở cõi khác thì phải thực hành pháp môn khứ trược lưu thanh, tự nó đánh tan mọi phiền não sái quấy, thì mới có cơ hội hướng về thanh tịnh, nhiên hậu mới tỏa được ánh sáng của nội tâm và hòa đồng với thanh quang cõi trên mà tiến hóa tới vô cùng tận, toàn thân sẽ cảm thấy sáng. Kệ: Khai thông trí tuệ tự khai màn Thanh nhẹ không động tự cảm an Trí thức tràn đầy duyên tận độ Quy nguyên giềng mối tự phân bàn.	Ngày 12 tháng 6 năm 1996 6) Hỏi: Thuyền muốn về Bến Giác thì thuyền phải làm sao? Đáp: Thừa thuyền muốn về Bến Giác thì thuyền phải lội qua sông qua biển, bất chấp gian lao thì mới có kết quả ở tương lai. Người tu cũng vậy, phải hành pháp liên tục bất cứ ở nơi nào, càng dũng mãnh trong thanh tịnh thì càng mau đến đích. Kệ: Thực hành chánh pháp phước triền miên Rõ lẽ Trời ban rõ chánh hiền Hồn vía phân minh đường tiến hóa Chẳng còn bờ ngõ thật là yên.

Ngày 13 tháng 6 năm 1996

7) **Hỏi:** Sức khỏe do đâu mà có?

Đáp: Thừa sức khỏe từ tâm lẫn thân do sự truy tầm của hành giả, tự tìm hiểu nguyên lý của Trời Đất đã hình thành, một xác phàm tinh vi và một tâm hồn xán lạn thực hành từ trước đến nay, thì mới rõ được một kho tàng của chơn lý, đã gom gọn trong một tiểu thiên địa, tức là xác của loài người cộng với sự sáng suốt của phần hồn, tự khai triển muôn chiều từ đời lẫn đạo, trong sự thanh tịnh mà thành.

Kệ:

Thực hành từ trước giải phân thanh
Kết quả tự nhiên ý thực hành
Tâm đạo phơi bày trong chốn lạt
Người là chơn lý chẳng phân ranh.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Tết Đinh Tỵ (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Qua hai câu mình nói trật được không Ông Tám. Văn hóa tiến xa, chứ không phải giáo dục tiến xa, phải không?

Thầy: Giáo dục tiến xa (cười...). Có một chút xiu đó thôi (cười...). Giáo dục mà tiến xa mà dâm dục tiến gần, hai cái cũng tiến, một cái xa một cái gần.

Bạn đạo: Đời đạo song tu thì tốt lắm.

Thầy: Thì đời đạo song tu đó.

Bạn đạo: Tiến gần thế gian nhưng không tiến xa tới Thiên Đàng được.

Thầy: Cái đó thì không biết nhưng mà (cười...). Thiên Đàng sau này đi mới biết, chứ chưa mua vé máy bay mà nói chuyện Thiên Đàng xa quá (cười...). Cái chuyện nó không phải vậy, ông cũng sáng suốt lắm chứ không phải nói hai câu đó rồi hiểu, giáo dục tiến xa mà dâm dục tiến gần.

Bạn đạo: Thừa Ông Tám, mọi khi sao Ông Tám tu đó...

Thầy: Khi mới dạy tu tới bây giờ chính bản thân tôi đạt được sức khỏe nhờ cái pháp này, nói trong những cái bằng tường thuật có nói hết rồi đó, nói lâu rồi chứ. Cụ tu mục đích cũng là tạo sức khỏe chứ, chứ cụ đâu phải làm tiên làm Phật được liền đâu, phải không? Cũng là tạo sức khỏe, (cười...). Các bạn vượt như vậy, kẹp cái lỗ tai này nè, nó lại an thần. Nó trị hai bên vai không có mỏi phải không? Rồi nó làm cho cần cổ không mỏi, cái trán không có mệt. Vượt cái này là nó có đủ hết đó, rồi

đằng này hạ huyết áp đủ thứ hết, ở trong này các bộ phận tim, gan, tì, phế, thận, ruột, gan rồi phía sau này nè, lấy ngón tay bóp phía sau này nó xuống. Nó điều hòa, ở trong này nó đầy đủ. Nó khai thông cái mạch đốc ở trên bộ đầu thì nó mới đổ được, còn nó mới đựng một chút nó khóc, nó còn ở dưới này, (cười...). Còn ở đằng này, người ta đựng bao nhiêu nó không khóc nó cười thôi hà, khác, là cái thai của con nít, thấy rõ không? Cái này con mắt nè, cái đầu, bộ đầu nè, đây cần cổ nè, xuống chân cẳng ở đây nè, đây ruột, phèo, gan ở trong này, cho nên người ta trị người ta chích ngay chỗ này là trị, trị hết tất cả toàn thân, cơ thể của mình, ngũ tạng nằm ở đây.

Bạn đạo: Ông Tám chỉ thiên ...

Thầy: Đây con mắt nè, lỗ tai ở đây rồi tới ba mươi mấy, bốn mươi tuổi mất lờ, đứt thần kinh (cười...). Cũng tốt, không có pháp nào xấu hết thầy, tại vì nhiều người hay sửa pháp, chứ pháp thì không có dám sửa người. Thiên Chúa Giáo, Phật Giáo, không có pháp nào dở hết, mà tại con người hành dở thôi, còn hành đúng thì cũng vậy đó, không có cái nào dở hết. Như anh nói hồi nãy đó, là tất cả những phần hồn xuống thế gian là ở trong cái khóa thử thách cái tạo để tiến, nhưng mà nó giải thoát được hạ thừa cũng là phần hồn đó, mà lên tới Thánh giới nó cũng phần hồn đó, mà từ Thánh giới nó tung lên, nó tới Phật giới thanh tịnh cũng là phần hồn đó. Cũng như tôi cắt nghĩa là cũng cái đó mà nó đi lên, nhưng mà cái phần hồn nào xuống thế gian đây, là những phần

hồn kêu bằng luân hồi đã nhiều kiếp rồi ở thế gian trong cái định luật hóa hóa sanh sanh mà cái phần hồn của con người là phần hồn tiến hóa chứ không phải thụt lùi đâu. Tuy rằng thấy kiếp này nó không có lên được Thánh giới nhưng mà nó ở súc giới. Nó cũng là ở trong cái chỗ tiến hóa, rồi nó sẽ lên lại. Cái phần hồn tiến hóa nó mới nhập vô bản thể con người, cho nên con người nó hấp thụ vạn linh. Con người nó có đầy đủ, có trí thông minh để khống chế những con thú dữ, con người mới có cái đầu óc tổ chức khéo léo. Phần hồn đó mà nó tu tới Thánh giới rồi thì nó thức giác luôn luôn nó sẽ đi lên tới, còn cái hạ thừa mà nó giải quyết được thì nó lên trung thừa nhứt định nó đâu có đại trở lại hạ thừa, mà từ trung thừa nó lên tới thượng thừa rồi nó tiến lên luôn. Tới Thánh giới rồi thì ai có đại mà xuống trở lại luân hồi tại thế gian. Nó chỉ có phận sự đi lên thôi, cái mục đích của nó là bắt buộc phải đi lên, nó đi lên luôn nó không có trở lại được. Mà đối với những người kêu bằng tu luôn lấy cái sáng suốt của mình để khống chế tất cả mọi người thì nó bị kéo trở lộn xuống. Làm cái hành vi độc ác là mình tự phân tán cái điển của mình để bảo vệ tất cả những cái chuyện khác thì tự nhiên phải sa xuống. Sa xuống rồi hỏi nó có luân hồi trở lộn lại, nó kết tập trở lộn lại, rồi lần lần, lần lần nó cũng hồi lại. Thức giác, rồi nó mới chuyển hóa trở lại con người, rồi từ con người nó mới có cái cơ hội tu. Con người là ưu tiên cho cơ hội tu, tu bất cứ ở góc nào cũng tu được hết. Cho nên ở trên trần này nó có nhiều tôn giáo chứ không phải một tôn giáo, mà cái tu mau, tu chậm hơn thôi, mà người hay sửa đạo, người hay sửa đường lối, chứ những người đi trước họ thành công họ mới viết cho những người ở lại, nhưng mà những người ở lại hay sửa, sửa cả văn tự và sửa cả hành động, lần lần họ thất bại. Họ làm không có đúng họ mới bệnh, còn nhiều người làm đúng đâu có bệnh. Cho nên tôi nhắc hồi nãy rồi, chứ nhiều người ta nói chu cha tôi tu lâu. Không có lâu! Hồi lâu được mấy tiếng đồng hồ. Tôi biết ông Tám mươi mấy năm rồi tôi tu được mấy tiếng cũng là xưng hô tôi tu mười mấy năm. Cho nên cái đó là họ tự kiểm soát, họ hiểu, chứ đừng có nói người đó tu mười mấy năm rồi vẫn còn bệnh vậy. Không phải, không phải vậy! Nhưng mà họ siêng năng, bạn thử làm cái pháp này rồi bạn thấy nó đỡ cho tiền thuốc men, chính bản thân bạn đâu có phải nói người khác, mà người không có chịu siêng năng làm thì người đó nó phải mệt. Pháp nào cũng hay mà do con người không hay mà thôi.

Bạn đạo: Dạy thân thượng thăng tiến, có một lần nữa ông Tám dạy chúng tôi là dâm nội suy thì có thượng thân hòa mới cân đối với nhau để hòa đồng với nhau. Thưa ông Tám, sẵn dịp đầu năm bạn đạo cũng ở đây nhờ ông Tám giải thích giùm hai câu mà ông Tám đã dạy chúng tôi những năm qua.

Thầy: Cái đó đã kêu bằng đời đạo song tu đó, đã nói rõ ràng, đời nó là hạ sanh dục. Còn tu về đạo là nó thượng thăng tiến đó, thì bây giờ năm nay nó cũng có hai câu à, (*Thầy cười...*) Giáo dục tiến xa mà dâm dục tiến gần đó trả lời hết mà còn nói gì nữa. (*Không nghe rõ...*). Cho thấy, nếu mà giáo dục tiến xa mình biết giáo dục lục căn lục trần tùy theo trong bản thể mình nó sẽ tiến xa, còn nếu mà mình bỏ quên lục căn lục trần và tùy theo trong bản thể mình nó lại đi theo dâm dục nó phải tiến gần một chút, tại vì... thì tiến gần chứ, tiến gần cũng có tiến, tu này nói không tiến là không có, nó khôn hơn người ta mà, nó khôn hơn người ta nó khéo léo hơn, phải không? Thành ra nghĩa là nói để cho người có trí thức để hiểu mà tu, phải không? Rồi tự mình xét bởi vì phận sự mình phải giáo dục lục căn lục trần, phận sự mình phải giáo dục những tí khéo ở trong này, mà nếu mình bỏ phận sự thì nó tiến gần, mình đâu có than trách ai được, bởi vì mình tự tu tự tiến mà than trách ai bây giờ, phải không? Mình muốn tiến xa thì mình phải giáo dục nó, cố gắng giáo dục nó, chứ đừng kêu ông Tám hoài mệt. Ông Tám không có gì, dự vô cái vụ đó nữa đâu. Này, có thiếu gì thầy ở đây nè, cái đám tôi nó còn dâm dục. Nó dâm dục làm sao, làm sao, rồi gặp ông này ông mới cất nghĩa, anh bây giờ anh làm vậy nó bớt nè. Anh làm vậy nó bớt được, bớt được ba điểm, rồi kiểm anh khác, anh khác anh nói mình làm vậy nó bớt, làm vậy nó bớt được sáu điểm.

Bạn đạo: Ông Tám nói... (*Không nghe rõ...*).

Thầy: Bà không biết chữ chứ tại này nó biết hết rồi (*cười...*). Dâm dục là sao, sanh lý là sao! Tại sao bắt buộc phải có sanh lý, ta học hết rồi ông ơi, ông chưa có biết (*cười*). Như chú, chú không có biết chữ chúng tôi có phận sự giới thiệu cho chú đi học. Tôi nay sẽ giới thiệu chú đi học bình dân học vụ (*cười...*). (*Không nghe rõ...*). Không sao hết, sắp đặt trật tự ở trong nhân duyên trong cơ thể chứ không có gì hết đó, thì cái điển nó chói rọi. Nó thấy, cũng như là lộn xộn nhưng mà một chút rồi nó hết, không có sao đâu, cứ việc làm tới rồi sẽ thấy rõ ràng hơn. Đừng có sợ! Sợ cái gì, sợ làm sao tiến được, trở lại soi hồn, pháp luân thường chuyển, thiên định thì nó sẽ lập lại trật tự tất cả, cứ giữ bao nhiêu đó là

đu rồi, khỏi pha thêm một cái gì hết là tự nhiên nó giải quyết. Thấy cái gì cho nó thấy, mình cứ việc làm, tới nào cũng phận sự làm. Làm thết nó đi hết, không có gì hết.

Bạn đạo: Còn có vấn đề, ông Tám. Xả thiền đó, có nhiều người bạn có khi vừa xả thiền lung tung xì ngầu hết cũng có liên quan chữa bệnh, xả thiền chữa bệnh mà. Tôi thấy mà tôi nghiên cứu về mấy bạn, mười người sai chín, có khi mà niệm ra tiếng cho tôi nghe là thêm một câu bớt câu nữa, có khi pháp luân mà nó lung tung beng.

Thầy: Thành ra tôi đã nhắc lại rõ là phải coi đi trong sách, phải làm cho đúng, làm sai là tự hại lấy mình thôi. Còn công chuyện người ta đã viết giấy trắng mực đen hết rồi. Người ta đã đóng góp cho mình rất nhiều, nhiều khối óc tạo thành một cái phương pháp chứ không phải một người nào viết ra đâu. Cho nên, các bạn phải cố gắng nghiên cứu cho kỹ để hành chớ đừng có làm sai nữa. Bởi vì chúng ta không phải là ở trong một cái tổ chức nào và phải có người phải lo hướng dẫn sẵn sóc từ giờ từ phút không có cái đó. Cái đạo tín ngưỡng riêng để mọi người tự khai thác lấy cái cơ thể cũng như luyện sức khỏe trước hết, căn bản về sức khỏe. Cho nên phải coi tỉ mỉ để hành chớ đừng có làm sai. Làm sai phí công vô ích, không có lợi lộc gì hết. Hồi này tôi đã nói rồi, tu để ảnh hưởng người khác, đâu có quyền can thiệp cái chuyện của mọi người. Mình chỉ nhắc cho ai muốn tu là tu, bởi vì cái này nó không phải là quan trọng của đời sống, phải làm cái này mới có cơm ăn không phải. Cái này nghĩa là phụ thuộc để tự mình luyện tăng sức khỏe vậy thôi, thì bây giờ mình có phương cách người nào hỏi thì mình cứ tận tình giúp thôi. Còn cái chuyện họ, nhiều người, người ta không muốn, người ta muốn nghe cái pháp này vậy thôi, rồi người ta về người ta tu, tu chơi hay là người ta sửa lại cái đó là cái chuyện của họ. Còn mình, người ta cần dùng tới mình, mình chỉ dịu dặt tận tình thôi, chỉ bao nhiêu đó là đủ rồi chớ chú khỏi cần lo nhiều, lo làm chi vô ích. Làm bao nhiêu thôi, nếu làm nhiều là hư.

Bạn đạo: Hít vô thở ra... (Không nghe rõ ...).

Thầy: Đi đúng nhưng mà nó phải mở ở trong, mà nó khai thông ở trong rồi thì tới đó nó xuất chớ, nó mê. Trong cái mê có cái tỉnh là nó xuất, khi mà bạn ngồi bạn công phu vừa nhắm con mắt rồi tới mở con mắt mà bạn tưởng đâu mới có mười lăm, hai chục phút nhưng mà dòm đồng hồ mất ba tiếng đồng hồ rồi mà mình không hay. Cái lúc đó là mình xuất được. Xuất nằm cũng có. Nó thở đúng, nó chạy đi chạy lại trong bản thể, mình không phải thấy ông Phật, rồi mình vui vẻ mình tiếp đón ông Phật liền đâu, không biết phải không. Mình cứ giữ bình tâm vậy thôi, có nhiều người thấy ông Phật một chập, thấy một chập là biến thành con quỷ, rồi một chập biến thành ông Phật là cái tâm mình còn động, tâm mình còn quỷ, còn mình cứ việc tự nhiên ông Phật thấy kệ. Còn mình lo phần mình, mình tiến tới tương đồng để nói chuyện được mới có giá trị, còn thấy cảnh Phật, chớ còn chưa chắc mình tiến tới được. Cho nên cố gắng tu để đi tới, có nhiều cái cảnh nó dẫn cho mình tiến vậy thôi, chớ còn mình muốn tương hội không được. Còn cái giai đoạn đầu thấy ma, thấy quỷ là cái điển mình ở dưới tầng thấp, thì mình được giải tỏa đi lên thì mình dòm mình thấy vậy thôi. Còn mình tiến lên trên cao thì cái phần thanh cao mà mình tưởng niệm hàng ngày đó, trong tưởng nó có cái tượng cũng có nữa, nó dòm thấy cảnh Phật nhưng mà mình chưa tiếp xúc được, chưa có chánh.

Bạn đạo: Thừa Ông Tám.... (Không nghe rõ ...).

Thầy: Cái đó là đủ hết rồi không có cần tìm cái cảnh này, cảnh kia, cảnh nọ. Vô ích nữa, mấy cái nhà phong cù tôi đi giảng đạo cũng có, đi vô chùa giảng đạo cũng có.

Bạn đạo: Có lúc nằm chiêm bao thấy, lâu quá mà... (Không nghe rõ ...). Họ đâm ra nản trí tu.

Thầy: Cái đó phải hỏi lại họ chớ bây giờ làm sao tôi biết được. (cười...).

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 19/2/1977)

TRUYỀN THUYẾT BIG BEAR

Hình trên chụp năm 1993 tại bờ hồ Big Bear trong Khóa Tĩnh Khẩu năm 1993.

Khu núi phía Đông Los Angeles (*tiếng Tây Ban Nha, los angeles có nghĩa là các thiên thần*) có hai hồ nổi tiếng trên núi cao là Lake Arrowhead (*hồ mũi tên*) và Big Bear (*con gấu lớn, đại hùng*) rất gần nhau, một xây cất với màu sắc rực rỡ để tiếp đón du khách mùa hè, một đơn sơ cho du khách mùa Đông. Hồ Big Bear rất cao trên núi, là địa điểm rất thích hợp để cư dân Los Angeles lên trượt tuyết.

Hình trên gồm các bạn đạo thân quen thuộc Nam và Bắc California, hơn phân nửa chắc bây giờ vẫn còn khỏe mạnh. Khóa sống chung Tĩnh Khẩu gần 200 người này chỉ có một bạn đạo từ Úc và một từ tiểu bang Missouri (?), còn lại đều là California.

Địa điểm khóa tịnh khẩu là một trung tâm của các bà sơ đang lúc vắng khách. Khi Đức Thầy gặp bà sơ quản lý, bà hỏi:

- Mọi người đang di tản tránh nạn động đất được tiên đoán vào ngày hôm nay, ông lại dắt đệ tử lên đây, để đón động đất hay sao?

Đức Thầy trả lời đại khái là không sợ. Bạn đạo cười tươi, đi theo Đức Thầy thì có gì phải sợ? Nhưng đêm đầu tiên ngủ ở nơi đây là một ác mộng. Tôi bị ma đè trước ngực, đau nhức kinh khủng. Tôi đồ thừa là anh bạn kể bên tu hành không tốt, chắc có nhiều bùa trong người, trược quá! Nhưng mấy bạn đạo nữ tăng trên càng bi thảm hơn, một chị nói bị gió lạnh thổi lồng qua các khe cửa, cạo gió bầm

cả người. Các bác lớn tuổi thì không còn sức để than phiền. Buổi ăn sáng nóng, ngon và đầy sinh lực! Nói chung, các món ăn chay kiểu Ý trong khóa học do anh Marc LaPoussé, tu sinh thiền viện Vĩ Kiên, đặc trách lạ miệng và ngon vô cùng.

Điều này là đáng ngạc nhiên vì mỗi khi Đức Thầy đến đâu thì mưa, bão, tuyết gì đều trở nên nắng ấm, nhất là tại các đại hội hay khóa sống chung, lúc có phần hồn của Đức Thầy hiện diện.

Gần trưa, tôi thấy tài xế chở Đức Thầy về lại khóa Tĩnh Khẩu. Hỏi ra mới biết là hồi tôi qua, Đức Thầy về thiền viện Vĩ Kiên để ngủ. Nơi này chỉ cách thiền viện độ hơn nửa giờ lái xe. Thì ra Đức Thầy cho bạn đạo thực tập bài học “từ bi trong điển giới”!

Trước mỗi đại hội hay khóa sống chung, Đức Thầy thường nhờ điển võ của Ngọc Hoàng Thượng Đế (*hào quang hình tam giác ?*) xuống đuổi các “người” xấu hoặc tự Đức Thầy cứu độ các linh hồn “tốt”. Mà lần này, Đức Thầy nhường việc làm này cho bạn đạo. Tôi nhớ Đức Thầy trả lời về cách đối phó với các phần vô hình đến tấn công là chỉ có Niệm Phật mà thôi. Các đêm sau Đức Thầy ngủ tại chỗ, bạn đạo đều cảm thấy rất thanh nhẹ.

Có một đêm tôi ngủ tại thiền viện Vĩ Kiên lúc xảy ra động đất, thiền viện lắc lư giống như ngồi xuống trên sông. Gió thổi qua khe, rít lên nghe rất

ghê rợn. Sau này, thiền viện được dựng thêm cột bên dưới, rồi lại tân trang toàn diện. Ngủ ở dưới núi, khi động đất thì sợ trên trần nhà sập xuống đè mình, nhưng ở thiền viện này thì sợ mình rơi xuống đè đất.

Dù sao thì trận động đất theo truyền thuyết là sẽ làm sập 1/3 nước Mỹ, chết mấy triệu người ở Los Angeles, tạo ra trận chiến năm 2000 đã không xảy ra. Sau khóa học, anh chủ thiền đường San Diego (Nam Cali) về gọi nhà tiên tri kia hỏi tại sao tiên đoán sai thì ông trả lời:

- Ngày có khóa Tịnh Khẩu thì ông thấy một luồng ánh sáng từ trên Trời chiếu xuống vùng Big Bear để chặn thiên tai này.

Nếu có ai vào phòng Đức Thầy ở thiền viện Nhẫn Hòa khoảng năm 1987/1988 sẽ thấy bản đồ trận động đất theo truyền thuyết này, có lẽ do anh chủ thiền đường San Diego gởi cho Đức Thầy. Dù sao thì các trận động đất nho nhỏ ở California là chuyện thường xuyên.

(Có thể xem video khóa tịnh khẩu này trên trang web VoVilib.net, coi lại Đức Thầy giảng về phương pháp công phu và dùng tay sửa cho bạn đạo)

Khương bửu Võ

(Ngày 21/3/2014)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin bạn đạo hướng tâm cho Bà: VŨ THỊ MINH CHÂU, là má của bạn đạo Nguyễn Quốc Hưng, sanh ngày 11 tháng 12 năm 1926, mất ngày 19 tháng 3 năm 2014 tại Nam California, được siêu sanh tịnh độ.

Thành thật cảm ơn
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Thư Gởi Thầy Tám Từ VIỆT NAM

Việt Nam, ngày 2 tháng 7 năm 1996

Kính thưa Thầy Tám,

Con là LTB (tức L) sinh năm 1940 nguyên quán tại thôn X.

Kính thưa Thầy, nhờ duyên đức con được gặp Thầy, gặp bạn qua bà TL, mà con được hiểu biết Thầy qua kinh sách Ánh Sáng Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Con thiển nghĩ bản thân tội lỗi còn nhiều, do vậy mà chưa được khai sáng và trình độ của con mới chỉ có lớp 2, 3 vì ít được học lại chẳng được sự trực tiếp dạy bảo của Thầy nên con chỉ có lòng, có tâm mà thiếu điều chỉ giáo của Thầy. Vậy con biên thư này kính mong được lời dạy bảo của Thầy là Ánh Sáng soi dẫn con trên bước đường tu tâm dưỡng tánh để mong được trở thành người tốt, và xa lánh được những làm lỗi để cuối đời được mãn nguyện xứng đáng được làm đệ tử của Thầy. Vậy trước khi ngừng lời, con thành kính chúc Thầy được luôn luôn khỏe mạnh, phước hạnh dồi dào để cứu độ cho nhân quần qua những đau khổ trong lầm lạc, trong tham dục sân si gây nên trận chiến đau thương. Một lần nữa, con xin Thầy chỉ giáo, con cần phải làm gì để có thể thực hiện được trọn vẹn xứng đáng được làm đệ tử trong giới tu hành tốt.

Vậy con xin Thầy chuyển cho con kinh pháp và xin Thầy chuyển cho con xin một cuốn băng ghi lời Thầy dạy dỗ. Đây là lòng ước ao khát khao, con mong Thầy chiếu cố cho con được cả tấm hình của Thầy để chiêm ngưỡng khi đi trên bước đường tu còn nhiều gian khổ. Hình ảnh của Thầy là Ánh Sáng và niềm cố võ giúp con trên đường tiến tới để xứng với công lao dạy dỗ của Thầy.

Con thành kính chúc Thầy luôn luôn mạnh khỏe và dồi dào phước hạnh để diu dắt chúng sinh, chúng con đến cõi Niết Bàn. Xin Thầy tha thứ cho con, trong thư con còn nhiều khiếm khuyết.

Con LTB (tức L)

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal, ngày 30/7/96

B con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 2/7/96 được biết con đang trên đường truy tầm chơn lý. Con ơi! Trên đời này, ai ai cũng phải qua con điều luyện gian khổ của tình đời đen bạc, nhiên hậu mới phát tâm tự nguyện hướng về con đường tâm linh mà hành sự, bằng lòng ngồi lại với nhau, cầu mong sớm đem lại sự hòa bình cho đất nước, chung sống hòa bình.

Làm người có một khối óc và thân xác vi diệu của Trời Đất hình thành tại mặt đất, trải qua những cuộc học hỏi, đấu tranh giai cấp cho đến tiền tài danh vọng, đành bỏ quên địa hạt tâm linh của chính mình. Hồn làm chủ thể xác, chứ không phải thể xác làm chủ phần hồn. Vì sự tranh đấu lợi danh của một chủ nghĩa ngoại lai mà đã đem lại sự đau thương, không lối thoát. Mãi cho đến ngày hôm nay con mới hiểu được làm người có rất nhiều cơ hội phát triển về mọi mặt, thay vì tự chèn ép vào trong đường lối đấu tranh vô lý, tự hại mình mà không hay, thiếu mọi mặt, áp dụng lý thuyết nói được, nhưng chưa bao giờ làm được. Trí khôn không có, nên bắt buộc dùng khí giới cấu trúc bởi vật chất làm chủ; giới hạn và không tiến, sanh ra tánh tham lam mất trật tự, mất sự tự nhiên và hồn nhiên, không còn liên hệ với căn khôn vũ trụ.

Con nên nghiền ngẫm xem, hằng ngày con phải ăn cơm mà sống. Lúa do đâu mà có? Có phải do điện năng của mặt trời, mặt trăng ban chiếu mới hình thành. Lúa gạo nuôi dưỡng nhen sinh, giáo dục sự sống còn, để gần gũi với sự tự nhiên hơn, thì mới cảm thức được sự quý giá của Trời Đất, nhiên hậu mới chịu dần thân học hỏi và tiến hóa.

Bao nhiêu năm con được điều luyện và học hỏi, nay con đã tự cảm thấy chán ngán trên đường đời chông gai mà không tiến! Con đang tìm những gì đây của phần tuổi còn lại? Chúng ta sanh ra ở đời,

nhờ dưỡng khí nuôi sống, lúc trẻ thơ sơ sinh cho đến lúc trưởng thành, lãnh lấy chức vụ thiêng liêng mà không hay. Hiện nay con đang làm một hiền thê, và một từ mẫu, có nhiệm vụ giáo dục các con và phục vụ chồng. Cuộc sống liên hệ với thiên tính, nhưng chưa hiểu được luật nhân quả của Trời Đất đang quản lý tâm thân. Trên hành trình tiến hóa ở mặt đất này, con hiểu được luật nhân quả có trước hơn luật đời: tâm làm thân chịu rất rõ ràng: anh hùng tung hoành trên mặt đất, cuối cùng cũng phải im lìm buông thả ra đi, chẳng còn khả năng nắm bắt nữa.

Có đến thì phải có đi, đi bằng cách nào? Thể xác phải hoàn trả lại lòng đất, còn phần hồn phải ra đi, để lại ngổn ngang mất trật tự. Nếu không chịu tu sửa, hướng về thanh tịnh mà hành, thì phần hồn sẽ không còn sáng suốt hỗ trợ cho xác thân thực hành minh chánh được. Chính mình không hiểu được mình do đâu đến đây và sẽ về đâu! Cứ vậy mà triền miên trong khổ cảnh. Bắt buộc phải đấu tranh và không lối thoát! Ngược lại nếu chúng ta chịu dần thân tu hành, xây dựng pháp lực càng ngày càng thanh tịnh, thì sẽ giải được nghiệp lỗi cuốn bởi gia cang, nhiên hậu phần Hồn mới được thăng hoa dễ dãi. Tu để hiểu mình, tu để giúp ích cho phần Hồn ở tương lai, làm người ai ai cũng đều có gốc gác và tham lam cả. Nếu không chịu khai thác lấy chính mình, thì sẽ bị ngoại lai xâm chiếm, thậm chí người tu cũng phải khai tâm mở trí, nhiên hậu mới yên thân tu tiến, cho nên tâm thức và thể xác của mọi người đều ô trược. Nếu không chịu nhịn nhục mà tự khai thác lấy chính mình, thì sức hút ngoại xâm sẽ cô đọng thành tánh xấu. Khi hướng ngoại, thì tánh xấu xuất hiện, sẽ làm phiền người khác mà không hay biết gì! Tưởng làm là đã làm được việc tốt ở trên đời này, tự gặt mà không hay. Làm người mà

đã tự gặt thì làm sao cứu được bản thân lẫn phần hồn.

Nếu con muốn tu và học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì phải tự nghiên ngẫm xem cuộc sống của chính mình đã làm được việc gì cho bản thân và khối óc, đang bị động hay là tịnh. Cơ sở trí tâm đang nằm ở chỗ nào? Tự gây chia rẽ hay là hợp nhứt với Trời Đất, nhiên hậu mới nghiên cứu pháp môn mà con muốn hành, có lợi ích gì cho tâm lẫn thân. Ý thức rõ ràng mới bắt đầu dần thân, hành pháp, bằng lòng cải sửa tâm thân, thì cuộc đời sẽ được đổi mới từ vật chất cho đến tinh thần, tự dứt khoát sự hướng tâm về tiền tài danh vọng, thì phần hồn sẽ bớt đi sự tham muốn mà thăng hoa tốt đẹp, tự chủ và phát triển tâm linh, và tự quay về lãnh vực thanh tịnh của nội tâm, lập lại sự ổn định như lúc sơ sinh, không lo, không buồn, không giận, không hờn. Nội tâm sẽ được ổn định tức là nội khoa tâm lý sẽ ổn định. Cảnh thanh bình hòa hợp với Trời Đất mà sống vui hòa bình và an nhiên tự tại, có sự sanh hoạt tốt đẹp giữa hồn và vía, đang sống trong thể xác tinh vi của Trời Đất đã hình thành tại mặt đất. Tuy tạm nhưng rất lý thú trong mọi khía cạnh của cuộc sống. Tranh Trời rất đẹp, mấy ai đã tự thấy và thông cảm lấy chính mình, ngoài sự thực hành hướng về thanh tịnh mà tu.

Thầy sẽ tìm cách gởi sách vở thực tập và băng giảng của Thầy cho con tự nghiên cứu và thực hành, nhiên hậu ảnh hưởng những người kế tiếp. Chúc con và gia đình vui khỏe, sau khi đọc lá thư này, con sẽ tự tháo gỡ được một phần nào của chính con.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 15 tháng 3 năm 1980

PHỤ ÁI 10

Nghịch thuận tương chiêu chuyển sắc màu
Bình tâm phân giải tiến cao sâu
Trên đường nguyên thủy phân màu đạo
Thế cảnh điều linh cảm thấy sâu.

Thấy sâu vì muốn tiến mau
Gây thêm động loạn nhiệm màu khó minh
Trên đường vay trả đối đầu
Thiên cơ chuyển hóa nhiệm màu khai minh
Nằm trong chơn lý chơn tình
Tâm linh cởi mở mới minh quy hồi
Trở về nguồn cội hưởng ngôi
Thanh bình Trời Phật sang tời như nhau
Không minh chẳng có trước sau
Bỏ quên nguồn cội đi đâu chẳng thành
Nguyên lai cha mẹ hóa sanh
Trời ban tình cảm tự hành mới nên
Tình thương siêu diệu tạo nên
Vô cùng thương nhớ bề trên hợp hòa
Tiến trình thẳng tiến chẳng xa
Thực hành sẽ thấy sẽ hòa nơi nơi
Có ta có đất có trời
Có tâm sáng suốt có lời nhủ khuyên
Khuyên người thực hiện đạt duyên
Duyên Trời duyên Phật nối liền căn cơ
Triển khai từ phút từ giờ
Điểm thanh thanh đạt từ mờ trở minh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Bảy

ĐẠO BẢO ĐIỆN ĐẠI HÙNG TÂY THIÊN

BÁI HỘI THÍCH CA MÃU NI PHẬT

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 29 tháng 6 năm Canh Thân (1980)

Thơ

*Phật pháp tây lai nhất tự vô
Toàn bằng tâm ý dụng công phu
Nhân tàng chính pháp niêm hoa tiếu
Khổ hải từ hàng hóa tục ngu.*

Dịch

Phật pháp tới đây một chữ “vô”
Thầy nhờ quyết chí gắng công phu
Cầm hoa cười mỉm truyền chân pháp
Biển khổ thuyền từ độ kẻ ngu.

Tế Phật: Phật pháp từ phương tây tới hóa độ rất nhiều chúng sinh mê muội, nhờ đó mà tính tình người Trung Hoa trở nên thuần phát, ý nghĩa Phật pháp khuyến đời đối với văn hóa truyền thống Trung Hoa không tính trước mà đạt thành, truyền thống này đã tiếp thu tôn giáo ngoại lai, rồi dung hợp phát huy rộng lớn, nhờ vậy vùng đất đó đã có lúc trở thành trung tâm tinh thần tín ngưỡng thế giới. Ngày nay người tu theo Phật giáo rất nhiều, phổ biến đạo từ bi thật là rộng rãi để giúp đời làm lợi cho người, đối với thế đạo nhân tâm ơn ích quá nhiều. Xuất thân từ trong hàng thánh tăng nơi cửa Phật tôi cũng từng là tăng sĩ, La Hán hóa thân rồi bỏ nhà nhỏ của tôi đi tới từng nhà chúng sinh để thực hành duyên hóa độ nên mới gọi là vì chúng sinh mà xuất gia. Có một số người xuất gia song lại ẩn náu

nơi chùa miếu, chẳng gặp chúng sinh, là từ nhà lớn tức xã hội trở về nhà nhỏ là chùa miếu. Tự giam hãm mình kể như là kẻ cô đơn, chẳng thể thành Phật muôn nhà, thực đáng tiếc thay. Lão tăng bữa nay sẽ hướng dẫn Dương Sinh tới cõi trời tây phương, bài hội đức Thế Tôn cùng kính cần nghe ngài thuyết pháp.

Dương Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: ...Bảo điện Đại Hùng đã hiển hiện trước mắt, chúng ta mau tới trước lạy chào ra mắt đức Thế Tôn.

Dương Sinh: Điện Đại Hùng coi thật là hùng vĩ, giống như một ngôi chùa vĩ đại ở tại thế gian, có rất nhiều tầng ni mặc áo cà sa đi đi lại lại, trong đó còn có các sa di nhỏ, cảnh này quả là một bức tranh tuyệt vời, tất cả các vị đó đều hướng về chúng tôi hành lễ.

Tế Phật: Đây là nước Phật trời tây, hoàn toàn thanh tịnh không vương một hạt bụi.

Dương Sinh: Đá quý, ngọc lưu li đầy đất lung linh tỏa chiếu, khí hậu êm đềm, hương vị đạo mầu thơm ngát... Đức Thế Tôn ngồi chính giữa, tướng pháp trang nghiêm, toàn thân hào quang tỏa chiếu sáng ngời, hai bên còn có hai vị hộ pháp Vệ Đà khí thế phương phi, khiến người ta có cảm giác thần thánh đang hiện diện, không dám xâm phạm tới... Đệ tử khấu đầu lạy mừng đức Thế Tôn, bữa nay đệ tử theo thầy tới thăm điện Tam Bảo, trong lòng vô cùng sung sướng, kính xin đức Thế Tôn khai mở Phật pháp.

Thế Tôn: Dương Sinh hãy đứng dậy. Phật pháp truyền qua đông phương hóa độ rộng lớn, trải qua

bao thời đại không suy đồi, mạng huê tồn tại mãi mãi là nhờ công Phật giáo đồ xả thân bảo vệ chính pháp, tôi rất cảm động. Nay gặp thời mạt pháp, các tôn giáo đều phát triển mạnh, riêng Phật giáo truyền bá khắp thế giới, các học giả quy y cửa Phật tu học ngày một đông, đủ biết Phật pháp giúp ích cho chúng sinh thật quả là nhiều. Phạm quy y cửa Phật, phải giữ gìn giới luật, suốt đời không chán, tu tới minh tâm kiến tánh đều được chứng đắc quả vị. Dương Sinh là sứ giả của thánh giáing cơ, đối với Phật pháp cũng chí thành tu học, quả là bậc trí thức có thiện tâm. Thánh Hiền Đường phổ truyền chân lý thánh hiền rất phù hợp với Phật giáo, bởi lẽ “chớ làm các việc ác, hãy làm các việc thiện” (*chư ác mạc tác, chúng thiện phụng hành*). Có thể nói đó là chính pháp ở trong thời mạt pháp, Như Lai xuất hiện nơi cửa thánh để hóa độ chúng sinh, mở phương tiện pháp môn, tu công đức vô lượng, mọi người nên học lấy.

Dương Sinh: Đức Thế Tôn dạy rất đúng, cứ theo như đệ tử được biết, tín đồ của Phật dưới trần phi báng của thánh rất nhiều, coi việc giáing cơ bút là ngoại đạo là tà giáo, khiến nhiều người đau lòng, không rõ đức Thế Tôn nghĩ thế nào?

Thế Tôn: Phật giáo nhân gặp kì mạt pháp, đệ tử rời Phật quá xa, chúng sinh thời nay tuy có thiện căn nhưng thiếu tuệ căn, học Phật tu đạo đã đọc ít kinh lại không chịu tham khảo nghiên cứu rộng rãi. Chỉ học có Phật, còn ngoài ra kinh điển của các tôn giáo khác chẳng hề dòm ngó tới, hay giải thích theo lối chủ quan nên tạo thành thiên kiến, không coi các tôn giáo khác là “tôn giáo bạn”, rồi miệt chửi, bút chê đạo khác là ngoại đạo là tà thuyết, miệt Phật phun máu, dao đâm sát sinh, tôi thật đau lòng. Phật có bốn vạn tám ngàn pháp môn, Thánh Hiền Đường thờ phượng Tiên Phật, thánh hiền cổ đại rất ứng hợp với tâm Phật, thanh tâm thụ giới, tĩnh niệm kinh chú, thành tâm cầu khẩn thánh linh thượng giới giáing phạm, mây thom liền tới, các Phật cùng bồ tát thanh tịnh đều cảm ứng lòng thành, giáing lâm thuyết pháp dạy đạo, có duyên khai mở hướng dẫn để quảng độ bên mê. Nếu như các thiện nam tín nữ phụng hành ngũ giới, ra sức hành thiện, một lòng

niệm Phật, ắt Phật tới ứng, sức Phật hộ trì cơ bút viết nên, diệu bút sinh hoa thuyết pháp độ chúng thực là hợp lý để thực hành, mong Phật tử chớ coi khinh Phật khác mà tự hủy diệt tuệ căn. Bởi vì mắt tuệ của chúng sinh đã bị che mờ, họ chỉ đọc kinh giấy, tai chỉ nghe người nói mới thốt ra lời phi báng. Ảnh đạo tỏa ngời, bút thiêng xúc động liền viết nên lời, nếu như tôi được thấy chắc hẳn là cũng sẽ “hữu cảm giai thông” tức là có cảm thì đều thông, niệm Phật Phật tới, còn nếu như không tin Phật, mà lại sớm hôm tụng kinh niệm chú thì chẳng hóa ra là tà ma ngoại đạo ư?

Dương Sinh: Đức Thế Tôn quả xứng đáng là bậc được thể gian tôn thờ, pháp ngài thuyết khiến người đời quý trọng, thể gian sùng kính lễ công bằng, các tôn giáo đều chỉ cần không phản bội phong tục ngay lành, có ích lợi cho thể đạo nhân tâm đều là chính giáo. Phật được đời tôn sùng vì đã đem từ bi bình đẳng ra dạy chúng sinh, coi tất cả chúng sinh như một, bốn loài chúng sinh, sáu ngã luân hồi đều là ba đời quyền thuộc, đều cùng tính Phật, cũng là thân Phật, nếu như khinh thị đồng bào nhân loại, tiếng gọi là học Phật song phản Phật, không rõ cao kiến của đức Thế Tôn ra sao?

Thế Tôn: Phật pháp bao dung tất cả, cho nên mới nói Phật pháp vô biên, ngoại giáo như áo cà sa bên ngoài, kẻ tu hành phải mặc để hộ Phật thân há lại vất nó, hủy nó. Chúng sinh trên đất rộng, mỗi cá nhân đều mang một thiên chức riêng, tôn kính Phật, sống đời sống Phật há lại còn nuôi tính chà đạp giày xéo hay sao? Phàm những kẻ bài xích tôn giáo, đả phá người khác đều do tại tâm riêng rẽ, tâm ghen ghét, tâm sân si chưa diệt, miệt Phật phun thuốc lừa, giết hại biết bao người có khác chi đồ tể. Hoa tươi trái ngọt dâng cúng Phật hẳn là cũng do chúng sinh ngoại đạo khổ cực trồng trọt do bàn tay của chúng sinh ngoại đạo vun xới, Phật có chối bỏ không? Hay là Phật cảm động phát khởi lòng từ bi. Ăn mặc trú ngụ di chuyển các phương tiện đó của các tăng ni nơi cửa Phật ai người cung ứng? Ai người chế tạo? Mong tăng ni nơi cửa Phật mau vứt bỏ đao đồ tể chớ sát hại bạn lành ân đức, để khỏi bị đầy đọa vô thời hạn, khổ báo vô cùng tận.

(còn tiếp)

